

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 3.

1. December 1913.

1. Aarg.

Udgået fra Landsark
for Sjællands Bibliot

Fjenneslev Kirke.

I „Indbydelsesskrift til Afgang- og Aarsprøverne i Sorø Akademis lærde Skole“ for Aaret 1900 findes en af Adjunkt Boesen skreven Afhandling om Skjalmsønnerne, som ender med det her vedføjede Billede af Fjenneslev Kirke. Adjunkt Boesen beretter, at Kirken er opført af Asser Rig og hans Hustru Fru Inge henimod Midten af det 12te Aarhundrede som en kullet Kæmpestenskirke, formodentlig som Afløser af en ældre Trækirke. Selve Gaarden, hvor Asser boede, og hvor altsaa Valdemar opdroges sammen med Absalon og Esbern Snare, synes at kunne

spores endnu i nogle tæt nord for Kirken fremdragne Bygningsrester, som befinder sig ved de I'æle, som paa Billedet ses i Forgrunden. Kirkens Mure er af Kampesten, som i Hjørnerne afsluttes af tilhugne Kampe- eller af Kalk- og Limsten. Taarnene er tilbyggede senere, da Borgerkrigene var endte. Maaske har Fru Inge (Asser døde som Munk i Sorø ca. 1150) i sin Alderdom rejst Taarnene med Tanken paa sine to Sønner; men i hvert Fald staar de i Sagnet som i Virkeligheden som et Vidne, der ses viden om, og fortæller om en af Danmarks største og daadkræftigste Slægter.

Jydedrengen.

— o —

I.

Eksamen kender Du:
 Naar man har ikke villet bede,
 da maa i megen Bøvs man svæde.
 Hør nu,
 hvorledes man i Smørum øver Vandet
 nær Molbo Landet
 ved Aarets Slutning høster Kundskabs Frugter.

II.

Vi skuer Degnen i hans sorte Frakke,
 et Syn, som smukt er.
 Dog øj med Degnen vi maa ta' til Takke;
 thi se! Der sidder nær Kateder-Tronen
 Medlem af Skolekommisionen
 Kræen Lausen: Hænderne om Maven holder,
 Ansigtet lagt i dybe Alvors Folder.
 Han sover? Nej, Du ham ubillig krænker.
 Han tænker — — — —
 i dybest Ro som en af Oldtids Vise
 Han tænker — — — —
 paa sine femogtyve Fedegrise.

III.

Men paa Katederet mer' maa Provsten svede,
hans Korpus taaler ej saa svar en Hede.
Sig Maven under Vesten vældigt hvælver,
og Kinderne af Iver skælver.

IV.

Det gjorde nu Per Søvren med,
som ej sin Tanke kunde faa paa Gled.
Han kom til kort i Religion,
var blank i Division,
og nu forsøgte Provsten Subtraktion.

V.

Og — for at finde Vejen til hans Hjerne bedst
og Regnekunstens tunge Byrde lette —
han siger: „Sæt — man kan jo meget „sætte“,
det ved du vel, min lille Ven? —
sæt nu din Fader køber Hest,
han køber den for fire Hundred
og sælger den for tre igen.
Hvor meget taber han?“

VI.

Sig højlig Søvren undred.
Han glo'de paa den lærde Mand.
„Mi' Far
er et søen Nar!“
gav han til Svar.

VII.

Dybt Provsten ægred sig, og Degnen gyste,
da pludselig bag Brillerne det lyste,
fra Provstens Øjne Tanken som et Lyn
nu straaledede,
(mens Klassen højt af Latter skraaledede).
Og — for at ende Sagen
og hjælpe af Uvidenhed ham op
ved en Appel til Søvrens Krop —
han raabte nu

med rynket Bryn
 med Myndighed og vred i Hu:
 „Hvad vil helst ha' femten Slag paa Bagen,
 hvad? Ellen femten Gange to, Du lille!“

VIII.

Man ventede — Per grundet dybt og længe —
 saa kom det stille:
 „A vil helst ha Penge!“ —sen.

Skildringer fra Soldaterkorpsets Færd.

—o—

2. Kappestrid.

Adjunkt Bastholm var Drengenes gode Ven. Skønt hans Stilling som Inspektionshavende paa Opdragelsesarstalten naturligvis paa mange Punkter maatte bringe ham i Modsætning til sine Elever, gik alt dog af uden større Sammenstød; thi hans ligelige Sind og gode Humør klarede Skærene. Peter og hans Kammerater havde mange hyggelige Timer i Hr. Bastholms Værelse, hvor blandt andet ogsaa den sidste Korpsturs Begivenheder plejede at være et yndet Samtaleemne. Men denne Gang havde

jo Hr. Bastholm ikke rigtig været med, og Peters Oplevelser var heller ikke rigtig glædelige, og derfor undgik man instinktmæssig at mødes i nogle Dage. Saa kom der imidlertid en Lejlighed til at bringe nyt Humør i den skuffede Dreng. Korpset skulde over Søen i Baade for at holde Patroilleøvelser. En af Sektionsførerne i 4de Deling var forhindret i at være med, og Stemningen hos Korpsets Chef og Delingsførerne var for at lade Peter den Dag føre den ledige Sektion. Bastholm meddelte Peter dette paa Korsgangen, og det undlod ikke at gøre sin Virkning. Hos Hr. Funder, som skulde lede Øvelserne, indhentede Peter Underretning om Terrænet, som han derpaa pr. Cykle tog over til og gennemstuderede i de følgende Eftermiddage. Han gennemprøvede alle Fremrykningslinier og var saaledes godt forberedt paa den store Dag.

12 Baade tæt besatte med Drengene styrede samtidig over Søen. Der blæste en temmelig frisk Modvind, og det var ikke let for alle at naa frem. Peters Sektion bestod af smaa Drengene, og den var aldrig kommen over, hvis han ikke selv havde taget fat i Aarerne. Musikken havde anbragt sig i en forkert Baad som var læk, og der vankede nogle vaade Ben inden Overfarten var til Ende. Men over kom man, og Konkurrencen mellem hver Delings 4 Sektioner begyndte. Peter vandt her en let Sejr indenfor 4de Deling, medens 2den Delings 1ste Sektion, hvortil han som Menig ellers horte, sejrede indenfor sin Deling. Og nu skete det mærkelige, at ved den afsluttende Konkurrence mellem de fire bedste Sektioner, blev 4de Delings Sektion med Peter som Fører Nr. 1, medens hans egen Sektion blev Nr. 2. Men Peter havde maattet anstrænge sig. Hans Folk begyndte efterhaanden at blive trætte, og Sejren købtes kun ved, at han tilsidst bar 3 Geværer foruden sit eget. Efter disse Øvelser holdtes en lille Fægtning, i hvilken Hr. Bastholm deltog med Liv og Lyst. Det var ogsaa ham, der senere arangerede et lille Væddeløb om Æbler. „Godt klaret!“ hviskede han til Peter, da de en Gang mødtes. Den samme Anskuelse m. H. t. Peter havde „Gamle“, saaledes kaldtes almindelig den Lærer, der var Korpsets Forstander. Peter havde Grund til, at være stolt. Ogsaa tykke Søren var tilfreds: hans ene menige havde udmærket sig som

Sektionsfører, og hans ene Sektion havde faaet 2den Præmie. Ikke mindst tilfreds var Henrik, som med sine noget materielle Anlæg særlig glædede sig over sin Andel i Chokoladen, der uddeltes til de sejrende.

Da Hjemturen over Søen skulde foregaa, havde Vinden lagt sig, og Aarsagerne til Vanskelighederne ved Overfarten var iøvrigt fjærnedede. Baadene dannede nu et samlet Hele, som til Musikkens Toner jævnt glød over Søens Spejl. Solen stod lavt paa Himlen i Vest t. N., dens Straaler spillede i de svage Krusninger, som Aarene frembragte. En lille Flok Graaænder fløj lavt forbi og kastede sig i en af Søens Bugter, hvor de høje Træers Skygger allerede frembragte Halvmørke. Lappedykkerne forsvandt fra Søfladen, naar Baadene kom for nær, for et lille Stykke borte atter at dukke op. Maager og Terner viste sig nu og da paa Fiskeri. Ikke engang et Krageskrig forstyrrede Harmonien.

„Gamle“ sad til Rors i Lærerbaaden med Chefen, Kaspersen, ved sin Side.

Bastholm kom i Elevbaad Nr. 2 tæt paa Siden. „Det er en dejlig Aften,“ sagde Bastholm som i en Drøm. „Lige til at blive forelsket i,“ var Svaret. „Men“, bemærkede Kaspersen til „Gamle“, „De er jo gift, saa har man ikke Lov at blive forelsket?“ „I Naturen har jeg da vel Lov at forelske mig og for den Sags Skyld vel i min Kone ogsaa, skulde jeg mene.“

L.

Præmie-Opgave II.

—o—

Blandt de af vore Læsere som skaffer mindst 2 nye Kvartalsabonnenter vil der ved Lodtrækning blive fordelt følgende: 1. Præmie: Carit Etlar: »Bjørneætt«. 2. Præmie: Poul M. Møller: »Udvalgte Digtninge« 392 Sider. 3. Præmie: 1 Plade god Chokolade. Hver Læser kan godt indsende flere Løsninger, men med hver skal medfølge 1,20 Kr. Løsninger modtages til den 15. Januar.

Red.

Vore Lærere.

-- 0 --

Da Serien „Vore Lærere“ har vakt uhyre Mishag blandt vore Abonmenter, vil den for Fremtiden udgaa af „Sidste Nyt“s Spalter. RED.

Da „Sidste Nyt“s Redaktion har meddelt mig, at Serien „Vore Lærere“ for Fremtiden ikke vil komme i Bladet, tillader jeg mig at slutte Serien paa en værdig Maade med at bringe Hr. Overlærer ZORFMANN'S Billede. J.

Fodboldkampen

den 16. Novbr. mellem Schneekloths Skole og Sorø var en morsom og interessant Kamp med godt Spil af begge Partier, der var lige stærke. Man lagde dog Mærke til, at Soranernes Boldbehandling var adskilligt bedre end Københavnernes. Vi spillede solidt og pænt ude i Marken, men kludrede rædsomt foran Maal. Næsten hele første Halvleg gik kun med resultatløse Angreb fra begge Sider, indtil det endelig lykkedes Thiesen og Poul Andersen at putte Bolden gennem vort eget Maal.

I anden Halvleg fortsattes det samme hurtige Tempo, og efter 10 Min. Forløb pillede Fritz Bolden ud af en „Klump“ foran Maal og sendte den ind. Det var saamænd ogsaa det eneste gode, han lavede hele Kampen. Ellers spillede han rædsomt. Maalene stod nu lige, og Tempoet blev sat yderligere op med

hurtige vekslende Angreb. Nogen Tid efter fik Københavnerne det andet Maal. Trolle svarede dog med det samme, idet han efter et nydeligt Gennemløb lavede Dagens fineste Maal. Men det er ingenlunde Tilgivelse for, at han kort efter „brændte“ et Straffespark af. selv om han havde Krampe i Benet. Fritz gjorde det samme ved et Frispark. — 3 Min. før Tiden sikrede Københavnerne sig Overvægten ved det tredie Maal.

Naar undtages innerwing og center i Angrebet og Slagterens første Maal er der ikke noget at udsætte paa Holdet, men heller ikke i særlig Grad noget at fremhæve. Vi spillede rigtig pænt og kunde nok have ført Sejren hjem, hvis vi ikke havde været aldeles blottet for Held. TH.

— BLANDET NYT. —

—o—

Jeg har set noget mærkværdigt! Tænk dem, jeg har set det nye Porcellæn til Alumnerne, og nu skal jeg fortælle »Sidste Nyt«s Læsere lidt om det: Underkopperne er de fineste. Yderst er der en bred, mørkerød Rand, og længere inde mod Midten er der to tynde, lysegrønne Streger. Inderst ser man Fønixflugten, der med Vingerne udbredte og Hovedet højt hævet stiger op mod Himlen fra Flammerne, omgivet af en Krans af Blade og Frugter. Øverst staar der med grønne, ret utydelige Bogstaver: SORØ SKOLE. Der er baade kommet nyt Stel til Middagsbordet og til Lærerne og nogle højst mærkværdige Ægbægre, thi hvad skal vi mon bruge dem til? L. B. H.

Lørdag den 22. Novbr., Kl. 8, holdt Forfatteren Hr. L. C. NIELSEN i Lovsangssalen et udmærket Foredrag om sine Rejser i Grækenland, ledsaget af nogle udmærkede Lysbilleder. Bi—Ba—Bu.

Søndag d. 30. November, Kl. 4³⁰, afholdes der Krigsspil hos Hr. Overlærer LAURITZEN. Aftenmadspause fra 7—8.

Hold: „SIDSTE NYT“! 60 Øre Kvartalet.

Næste Nr. den 20. Decbr. Bidrag modtages til den 12. Decbr., Kl. 12¹⁰.

Udgivet af et Aktieselskab. Redaktør: L. HENDIL, H. HENRIKSEN (Ansvarhavende). Ekspedition: Sorø Bystation

Trykt i Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved I